

Finantsloven, der gaaer ud paa, at Udgifterne ere omtrent $\frac{1}{2}$ Million større end Indtægterne, og at der ved en Sammenstilling af Afbetalingerne paa Statsgjælden og Afgangen i Statsactiverne ligeledes er en Tilbagegang af over $\frac{1}{2}$ Million, altsaa i det Hele et Understud af over 1 Million Rigsdaler. Naar man saa gaaer til Statsregnskabet for det samme Aar, finder man der et Overstud af næsten 1 Million Rigsdaler, og seer man efter, saa forholdes det sig dermed, saavidt jeg kan see, saaledes, at der er brugt omtrent 400,000 Rb. mere af Activerne, end der er afbetalt paa Statsgjælden; men der er dog altid en Fremgang i Formuen af 600,000 Rb. for det samme Finantsaar, for hvilket der Aaret iforveien var beregnet en Tilbagegang af nogle Millioner. Der kan jo forøvrigt tvistes om, hvordan Summerne skulle stilles for at udfinde den virkelige Balance, og det er blandt andet af den Grund, at de henholdsvis trostende eller foruroiligende Oversigter fremkomme. Man har beklaget, at den høitagtede Finantsminister ikke var tilstede. Skulde jeg tiltræde denne Veklagelse, da skulde det være, forbi jeg troer, at vi fra ham vilde faae et ingenlunde mørkt Billede. Man vil finde, at der under 30te Marts 1867 af den høitærede Finantsminister er afgivet en Fremstilling af vor Status for 1868—69, der ledsager Landsthingsudvalgets Betænkning over Indkomsskatloven ifjor, og i denne Fremstilling kom han til et Understud af lidt over 2 Millioner under Forudsætning af, at Loven ikke blev vedtaget. Ved Finantslovens Forelæggelse iaar er den høitærede Minister imidlertid kommen til det Resultat — det vil man finde ved at gjennemlæse Ministerens Udtalelser ved Finantslovens Forelæggelse, ligesom det ogsaa vil kunne sees af selve Finantslovsforslaget —, at der er en virkelig Fremgang i Formuen af 1,300,000 Rb., og lægger man nu disse 1,300,000 Rb.s Fremgang til de formodede 2 Millioners Tilbagegang, saa gjør det en Forskjel af 3,300,000 Rb. Derfra maa da vel igjen drages de Penge, som komme ind i Anledning af den overordentlige Indkomsskat; men det bliver dog alligevel en Fremgang ligeoverfor den Tilstand, som den høitærede Finantsminister har tænkt sig forrige Aar, en Underbalance af et

Par Millioner. — Naar jeg nu derfra gaaer over til den Fremstilling, der er givet af det ærede Medlem for Kjøbenhavns Ake Valgrebs, saa kan jeg ikke nægte, at, hvor usfyldig end den nævnte Fremstilling seer ud ved første Ogsigt, er der dog ogsaa derved Afstilligt at bemærke, og da for det Første, at det ikke let fremgaaer af Fremstillingen, at der for 1868—69 er en Fremgang i Statsformuen af 1,421,691 Rb. 77 β ., som udkommer derved, at det, som optages af Statsactiverne, er saa meget mindre end det Afdrag, der bliver gjort paa Statsgjælden. Endvidere fremgaaer det af den Fremstilling, som ledsager Betænkningen over Indtægtsloven af Finantsloven, at denne Sum dog bør forøges noget, idet Statsformuen — som det der hedder Sp. 471—72 — bliver forøget med 1,619,000 Rb. Naar det ærede Medlem saa kommer til de følgende Aar, saa forekommer det mig, at der er begaaet den Ubillighed, at to Ting synes at være slaaede sammen: paa den ene Side en Cours, der skulde blive meget trykket paa Grund af, at der var blevet realiseret Papirer af Reservecapitalen og samtidigt dermed oprævet en Indtægtsstat. Disse to Ting kunne i alt Fald ikke forenes; forsaavidt Indkomsskatten kom ind, falder hele den Betænkning bort, som er fremkommen paa Grund af, at de nævnte Papirer skulde realiseres, og jeg skulde tage meget fejl, naar jeg læser den Betænkning, der af Finantsudvalget er afgiven over Indtægtsloven, om ikke det ærede Medlem, der har skrevet denne Betænkning, dog har haft en Fornemmelse af, at Indtægtsstaten ogsaa vilde blive anvendt i det næste og de nærmest derpaa følgende Aar, hvadenten vi saa fik Jernbaneanlæg eller ikke, idet det Stykke, som findes anført i Betænkningen Tillæg B. Sp. 471—72, slutter med den Betragtning af Udvalget, at der i Trebsaar bør gjøres runderlige Afdrag paa Statens Gjældsforpligtelser; disse Ord kunde, som det synes mig, ikke være nedstrevne, naar ikke det ærede Medlem og Udvalget i det Hele have haft en Fornemmelse af, at Indtægtsstaten vilde blive anvendt ogsaa næste Aar; thi ellers passe de ikke i Sammenstillingen. Hvad angaaer det Tryk, der skulde forarsages paa Grund af Statspapirernes Realisation, da er denne Indvending temme-